

Pod keřem

1.Kr 19,4-18

Hlas tichý a jemný
přehlušil všecken lomoz světa
umkla vřava
zní jen on
A když se ptá
slabostí svou mi dává sílu
Ve vichru nejsi
sílo má
v plamenu ohně nepřebýváš
nejásáš když se chvěje zem
Jsi v hlasu co mě jménem zná
tichém a jemném mocném hlasu
co k morku kostí proniká

Pod keřem sedím
Dokořán otvírám
hlasu naděje